

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: — Németh —

Cím:

Budapest jövője

Autóbusz körséta az épülő, fejlődő Budapesten

Németh Gyula 1963. jan. 23. (Hely)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Osztályozás	
Tárgy	725.091
Hely	
Idő	"1963"
Személy	
Helyszám	

Aki Budapesten él évtizedek óta az úgy érzi nemcsak szereti, hanem ismeri is fővárosunkat. Hiszen a háború után a szeme előtt állt talpra, széplőt, csinosodott.

Azonban, ha valaki hozzájut ahhoz, hogy beüljön egy városnéző autóbuszba, bizony rájön arra, hogy milyen keveset is tud városunkról.

Igy jártunk mi is. Sokat láttunk a jelenből és még többet hallottunk a jövőről egy délelőtti városnézésen.

Szeretnénk most kedves olvasóinkkal megosztani élményeinket, ezért kérjük: jöjjenek velünk gondolatban! Tessék, fáradjanak be a buszba, helyezkedjenek el és máris indulunk. Hogy egy kicsit hideg van? Jól felöltözünk és nem fázunk, az ablakokról pedig puha szivaccsal letöröljük a jégvirágokat és így nyugodtan tekinthetünk ki a vastag hósapkát viselő pesti házakra.

Minusz 15 fokot mutat a hőmérő higanyszála, de a Tanács körút és a Rákóczi út sarkán egy pillanatra sem pihennek meg a földmunkások. Bontják a kövezetet, készül az aluljáró a gyalogosok részére. Előreláthatólag három éves munka vár itt az építőkre. Van tennivaló bőven. Hátrább kell tolni az Astoria Szálló és a vele szemben levő gyógyszerár helyiségeit, hogy végrehajthassák az árkádosítást.

Az egyetem után átjutunk a Calvin térre. Sokáig várakozunk, míg belekerülhetünk a tér forgalmába. Pár év múlva a jobbra és balra levő üres telkeken sokemeletes irodaházak lesznek, a tér nagyobb lesz és így növekszik befogadóképessége. Szükség is lesz erre, hiszen a jelenlegi autópark az elkövetkezendő években 10—15 ezerrel gyarapodik.

Az Üllői úton haladunk tovább. Balra láthatjuk az Orvosegyetem új korszerű kilenc emeletes épületét, mely minden vonatkozásban elaget tesz a világvárosi színvonal követelményeinek. Ezt a színvonalat szolgálja majd a Nagyvárad-téren felépülő 18—20 emeletes ház is, melynek terveit már készítik.

A rendezett és jórészt társadalmi munkával parkosított Népligetét magunk mögött hagyva kanyarodunk a József Attila telep felé. E pillanatban csak azért érdemes kinézni az ablakon, hogy búcsúpillantást vessünk az Ecséri úti ócskás piacra. Hamarosan elkerül innen Pestimre határába. Nem kár érte, nem nyújt esztétikus látványt.

Annál szebbek a József Attila telep új, műanyagborítású színes házai (a műanyagborítás előnye, hogy a házakat legalább húsz évig nem kell tatarozni). A telepen 30 ezren juthatnak egészséges, modern otthonhoz. A parkosított környezet, a tervezett technikum, a második ötéves tervben sorakerülő sporttelep, kultúrház és filmszínház, a korszerű üzlethálózat tervei és az eddig megvalósításra kerültek

széles körű elismerést arattak a legutóbbi nemzetközi építészkonferencián. Az elmúlt nyáron külföldiek ezrei csodálták a szép lakásokat és nem utolsósorban olcsó bérüket.

A telepen a harmadik építési ütemben igen sok szövetkezeti ház épül, családosok számára.

Államunk azonban nemcsak a családosok gondjaival törődik, hanem az egyedülállóknak részére is lakást akar biztosítani. Ezért készült el már negyven százalékosan a hatodik kerület Damjanich utca sarkán az úgynevezett „gárszon-ház”, melybe már 1964-ben beköltözhetnek. Hasonlót terveznek és a második ötéves tervben valósítják meg a Tóth Árpád sétányon is.

Miután kicsit összefagyunk az eddigi úton, keressük fel a Béke úti lakótelepen az izléses és minden igényt kielégítő cukrászdát, ahol feketénk (vagy aki kedveli „töményebb kávé”) elfogyasztása után megünnöközzük a városunk at Budára.

Amerre elhaladunk mindenütt új áruházak, épületsorok, irodaházak. Megelégedéssel gyönyörködhetünk az új-jávarázsolt Déli pályaudvarban és örömmel nézzük a városkép sziluettjébe mindjobban beilleszkedő és gyors iramban épülő várat. Egy kis nosztalgiával tekintünk az apró budai házakra, melyek a második, harmadik és negyedik ötéves terv folyamán lebontásra kerülnek, hogy helyükbe sokemeletes, vidámszínű épületek fogadják az akkori városnézőt.

Miközben képzeletünk a jövőben száguldozik, buszunk rákanyarodik az Árpád hídra, melynek két oldalán épül a háromezer főt befogadó lakótelep.

Útunk már több mint három órája tart, és ezalatt mérnökvezetőnk szünet nélkül ontja az adatokat, számokat, a milliós forintokat. Fáradságátlanul sorolja: „kibővítjük a Császár fürdőt, lehetőség adunk üzemi társasházak építésére OTP kölcsönrel, melyet az üzemek máris igényelhetnek. Ugyancsak szeretnénk, ha a Római-parton minél több üdülőt létesítenének, ahol nyárra nemzetközi autós-camping tábor is építenék.”

Számok, tények köbe épített megvalósított tervek, vidáman hógolyózó gyermekek az új lakótelepeken, mind mind tanúsítják, hogy erősödünk és munkánk nyomán megszépül a város. Útunk végállomása a Thälmann utcai lakótelep. Rendezett házsoraival előfutára a nemskára felépülő újpesti lakótelepeknek.

Kedves olvasónk üljünk le egy kicsit a Thälmann utcai Fiastyúk vendéglőben és vegyük elő — kispestiek lévén — a kispesti tanács tájékoztatóját is, hogy végigfutva a sorokon lássuk a XIX. kerület fejlődését. Bölcsődék, óvodák új széles vászon az Ady moziban, hét és fél kilométeres gázvezeték, 18 millió forint az eddigi közművesítésre és sorolhatnánk, sorolhatnánk, a ténytámasokat még sokáig.

Budapestünk épül, fejlődik napról-napra. Eddig is büszké voltunk rá, eddig is szerettük, de e városnéző kirándulás után egy kicsit még jobban a szívünkhez nőtt.